

РЕШЕНИЕ

№ 3659

гр. София, 28.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, , в публично заседание на 01.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Миглена Недева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Николай Русинов, като разгледа дело номер **1444** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 21.12.2011г. постановено по НАХД 14783/2011г. Софийски районен съд, 19 състав е изменил Наказателно постановление № 83/01.06.2011г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма] / [фирма]/ е наложена имуществена санкция в размер на 50 000 лева на основание чл. 325, ал.1 във връзка с чл. 336 от ЗЕС за нарушение на чл. 44, ал.1 от Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/ или при промяна адреса в рамките на един географски национален код за направление, като е намалил имуществената санкция на 10 000 лева.

Срещу така постановеното решение са постъпили касационни жалби и от двете страни в процеса.

В касационната жалба на [фирма] се твърди, че са налице касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от НПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН за отмяна на решението. Конкретните оплаквания на този касатор са свързани с твърдения за неправилно приложение на чл. 325 от ЗЕС, която санкционна норма противно на приетото от СРС не се отнася до неизпълнение на предвидените във функционалните спецификации задължения. Според дружеството за нарушение на правилата за преносимост е приложима санкцията по чл. 335 от ЗЕС. Иска отмяна на решението и

отмяна на наказателното постановление.

В касационната жалба на КРС се излагат подробни съображения за неправилност на съдебния акт, като постановен в нарушение на чл. 27 от ЗАНН при преценката за намаление на имуществената санкция. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление.

В с.з. на 01.06.2012г. страните чрез процесуалните си представители оспорват касационната жалба на насрещната страна.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и на двете касационни жалби.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационните жалби са подадени от надлежни страни, в срока по чл. 211 от АПК, поради което са процесуално допустими.

Разгледани по същество и двете касационни жалби са неоснователни, по следните съображения:

В хода на съдебното производство пред СРС е установено от фактическа страна, че на 10.08.2010г. в [населено място], Т. К. Н. – абонат на фиксиран телефонен номер 0951/62682, предоставен ѝ от БТК ЕАД подала в магазин на [фирма] – търговски представител на [фирма] заявление за пренасяне на ползвания от нея телефонен номер. На същата дата приемащия доставчик изпратил заявлението с № Г. 31673799/10.08.2010г. до [фирма] в качеството му на даряващ доставчик. На 19.08.2010г. от страна на последния е получено уведомление за отказ за преносимост на заявения номер с отбелязване на причината „О.“.

За да измени наказателното постановление, СРС е приел от правна страна, че санкционираният даряващ доставчик е извършил нарушение на чл. 44, ал.1 от Функционалните спецификации за преносимост на географски номера при промяна на доставчика на фиксирана телефонна услуга и/ или при промяна адреса в рамките на един географски национален код за направление, за което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност на основание чл. 325, ал.1 от ЗЕС. Намалил е имуществената санкция на предвидения от закона минимум от 10 000 лева, тъй като нарушението е за първи път и определената санкция от 50 000 лева не съответства на тежестта на нарушението.

Така постановеното решение е правилно. Не са налице сочените от страните касационни основания по чл. 348 от НПК за неговата отмяна.

Преди всичко съдът не е допуснал нарушение при прилагането на материалния закон. Възраженията на [фирма] относно приложимата санкционна норма са неоснователни.

Съгласно чл. 325, ал.1 от ЗЕС, лицето, което предоставя обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за осъществяването на които има издадено разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс, и наруши условията на разрешението, се наказва с глоба в размер от 10 000 до 100 000 лева.

Нормата на чл. 335 от ЗЕС предвижда административна отговорност за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него актове, за което не е предвидено друго наказание. В този случай административното наказание е глоба в размер от 500 до 5000 лева.

По силата на чл. 336 от ЗЕС за нарушенията по чл. 325 и чл. 335 от същия закон, извършени от юридически лица се налагат имуществени санкции в размерите на

предвидените глоби.

В процесния случай от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че [фирма] не е изпълнило задълженията си по чл. 44, ал.1 от ФС и не е осигурило преносимост на географски номер, по заявление от 20.08.2010г. на Т. К. Н. - абонат на фиксиран телефонен номер 0951/ 62682. Констатираното нарушение представлява неизпълнение на задължението за осигуряване на възможност за преносимост на такива номера по чл. 2.9.1 от разрешение № 1577/25.09.2009г. В процесния случай се санкционира неизпълнение на задължението за осигуряване на преносимост изобщо, поради неправомерен отказ на даряващия доставчик от 18.08.2010г. по причина извън лимитативно изброените от чл. 43 от ФС, а не неспазване на предвидените от закона срокове за осигуряване на преносимост. Това деяние е нарушение на условието на разрешението по т. 2.9.1, поради което в случая е приложима санкционната норма на чл. 325, ал.1 от ЗЕС. По-ниската имуществена санкция по чл. 335 от ЗЕС е приложима по отношение на нарушения, за които не е предвидено друго наказание, в това число неспазването на срока за уведомление по чл. 43 от ФС. В последния случай задължението за преносимост е изпълнено, но със закъснение, поради което доставчикът на обществени електронни съобщителни услуги подлежи на санкциониране на основание чл. 335 от ЗЕС с по-ниска по размер имуществена санкция за нарушение на този закон и на издадените въз основа на него актове /арг. от чл. 134, ал. 3 ЗЕС/, за което не е предвидено наказание в различни размери.

По изложените съображения касационната жалба на [фирма] се явява неоснователна. По отношение на останалите посочени касационни основания по чл. 348, ал.1, т2. и т. 3 от НПК в жалбата не се съдържат конкретни касационни доводи, поради което не следва да бъдат обсъждани.

Атакуваното решение е постановено при правилно приложение на чл. 27 от ЗАНН относно размера на определената имуществена санкция в предвидения от закона минимум. Не са налице сочените от КРС утежняващи обстоятелства, които да обосноват по-голям размер на санкцията.

В процесния случай АНО е мотивирал подробно възприетия от него размер на наложената имуществена санкция от 50 000 лева. В тази връзка се е позовал на издадени на [фирма] 64 броя наказателни постановления за нарушения на правилата, гарантиращи преносимост на номера, като е посочил и три от тях, санкциите, по които са потвърдени с влезли в сила съдебни решения към момента на издаване на процесното НП. Съобразено е имущественото състояние на санкционираното дружество и целите на генералната превенция на наказанието.

В този смисъл са и наведените касационни доводи по чл. 348, ал.1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание. Съгласно чл. 348, ал. 5, т.1 от НПК, приложима в производството по ЗАНН на основание чл. 63, ал.1 от същия закон, наказанието е явно несправедливо, когато очевидно не съответства на обществената опасност на деянието и дееца, на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, както и на целите по [чл. 36 от Наказателния кодекс](#).

Конкретният случай не попада в тази хипотеза. Преди всичко сочените влезли в сила административни наказания не се отнасят до идентично по характер деяние, поради което влезлите в сила три наказателни постановления са неотнормирани към процесния случай. По делото не са налице данни и доказателства за влезли в сила наказателни постановления във връзка с административно нарушение, изразяващо се в отказ на [фирма] да предостави преносимост на географски номер на основание, различно от

изброените в чл. 43 от ФС, за да се приеме, че обществената опасност на деянието и дееца, е особено висока. Високата обществена опасност на неизпълнението на задължението по т.2.9.1 от издаденото разрешение е отчетена от законодателя при определянето сравнително висок минимум на имуществената санкция по чл. 325, ал.1 от ЗЕС за този вид нарушения. В тази връзка изводите на СРС за несъответствие на наложената имуществена санкция по размер с тежестта на конкретното нарушение съответства на критериите по чл. 27 от ЗАНН.

По изложените съображения се налага краен извод, че не се налице основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т. 3 от НПК, които да обосновават отмяна на атакувания съдебен акт. Решението като валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, V касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21.12.2011г. на Софийски районен съд, 19 състав, постановено по НАХД 14783/2011г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: